

Thema:	Opge-licht
Tekst:	Matteüs 28: 1-3
Lezen:	Matteüs 28: 1-15
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 31 maart 2013 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

Pasen

votum en groet
 GK gez. 95
 Tien Woorden, versie ds. Bas Luiten
 ps. 72:1,4
 gebed
 lezen: Matteüs 28:1-15
 LvK gez. 213
 tekst/preek: Matteüs 28:2-3: Pasen: opgelicht en opgelucht
 LvK gez. 222
 gebed
 kollekte
 ps. 21:3,7
 zegen

*Licht dat uit de doden,
 uit de nacht verrijst,
 vlam die niet te doven
 naar de dag verwijst –*

*Brandend van verlangen
 toont Gij Gods gezicht:
 liefde, onbevangen,
 vrolijk levenslicht!¹*

1 PASEN: OPGE-LICHT

Goede Vrijdag: zwaar van de zwarte dood.
 Stille Zaterdag: zwaar van het donkere graf.

Pasen: *Er zij licht!*
 En het wérd licht!
*'t Het nog nooit, nog nooit zo donker west
 Of 't wer altijd wel weer licht.²*
 Nog nooit zó donker als op Golgota.
 Niet tijdens de 40 dagen en nachten durende zondvloed: Gn. 7¹².
 Niet toen God zijn gelaat verborg voor zijn volk en kinderen tijdens een Godsverduistering
 en tijdens de ballingschap.

¹ Uit: André F. Troost, *Brandend van verlangen*, in: *Dat geloof ik*, Zoetermeer z.j. [Boekencentrum], 46v.

² Ede Staal, *'t Het nog nooit zo donker west*.

Zwaar hing de nacht van de Godverlatenheid toen de zon op zijn hoogst stond op Goede Vrijdag.

De ochtend van de eerste dag van de week gloort.

Vanuit het westen waar zij op Stille Zaterdag onderging snelt ze naar het oosten, de plaats waar ze weer op zal gaan: Pred. 1⁵.

Haar eerste aarzelende stralen beschijnen de huizen van levenden en de graven van doden.

Hoe krachtig zij ook zal gaan schijnen, hoe ver haar stralen ook zullen gaan reiken: grafstenen zullen haar onverbiddelijk beletten achter hen binnen in grafkamers te komen met haar warmte en haar licht.

IJdelheid, volgens Prediker: 1^{1vv}.

Geen lucht voor doden.

Leegte in hun lichamen zonder adem en ziel.

In dit vroege morgenlicht gaan de beide Maria's samen grafwaarts.

Maria, de moeder van Jakobus en Josef, en Maria uit Magdala: 27^{55v}.

Hij bevrijdde eens Maria uit Magdala van 7 duistere demonen: Lc. 8².

Vrijdag jl. stonden ze samen met veel andere vrouwen uit Galilea van een afstand toe te kijken naar de donkere doodsstrijd van Jezus.

Ook haar overviel daar midden op de dag een inktzwarte nacht.

Nu verwachten zij niet anders dan straks een donkere grafkamer binnen te gaan met een lijk.

Het dode lichaam van hun dierbare Vriend Jezus.

Maar nog vóórdat zij er zijn aangekomen, is het graf verlicht.

Een lichtende engel daalt af uit de hemel.

Hij is de oorzaak van een aardbeving.

De aarde beeft niet van binnenuit, maar van bovenaf.

De bode van God rolt de sluitsteen van de grafkamer binnen opzij.

Hij gaat zitten en wacht de vrouwen op.

Geen evangelist meldt dat en hoe Christus tot leven komt, hoe Zich losmaakt uit zijn lijkkleding, opstaat, het donkere graf uit en het licht en het leven tegemoet stapt.

Is dit niet merkwaardig?

Is dit juist niet hét grote nieuws van deze dag dat met de grootste chocoladeletters moet worden afgedrukt in de evangeliën?

Laat het ons genoeg zijn dat Jezus als de Herlevende verschijnt en spreekt en zo in levende lijve het feit vertoont: Hij is opgestaan, Hij leeft!

Na de prille witgele morgenzon geeft het schijnsel van de engel kleur aan deze morgen.

Hij licht als een bliksem.

Zoals bliksem komt van boven, komt hij uit de hemel, bij God vandaan.

Zoals bliksem de aarde raakt, landt hij trefzeker op een bepaald graf: *het* graf.

Zoals bliksem kan doden, besterven de grafbewakers het van angst.

Bliksem: een ontzagwekkend natuurverschijnsel!

De engel, bode van God, dienaar van zijn levend geworden Heer:

een overweldigende Godsverschijning..

Zijn kleding is wit als sneeuw: zuiver, oogverblindend.

Een verwijzing naar zijn hemelse komaf, bij de heilige God vandaan,

in wie geen verduistering valt waar te nemen: Jk. 1¹⁷ 1 Jh. 1⁵.

Zo is de engel een heen wijzing naar Hem die pas vanaf vs. 5 wordt genoemd: Jezus.

De beide dames dachten Hem in witlinnen lijkkleding aan te treffen, wit bleek als de dood in een zwart donkere grafkamer.

De bleke morgenzon weet niet wat die ziet.

Zij schijnt daar waar zij nog nooit geschenen heeft.

Het zijn niet naar stralen en het is niet haar warmte die de Dode hier tot leven wekt.

Pasen is scheppingsdag.

Gód spreekt: *Er zij licht!*

En: het wérd licht!: Gn. 1³.

Gód maakt deze Dode levend.
Donkerder dan in een graf kan het nergens zijn.
Het zonlicht moet halt houden vóór de steen.
Engelenlicht van buiten komt verder.
Maar hét Licht breekt *van binnen uit* door naar buiten!
Meer dan de zon schijnt hier!
Christus, de Godslamp, ging uit.
Geen zonneschijn of engelenlicht kon dít licht aansteken of vervangen.
God laat Licht schijnen uit de duisternis van de grafkamer.
De zware zwarte dood heeft deze Dode niet in zijn wurgende greep kunnen houden.
Dit leven, de Levende, is hét Licht.
Zoals Hij sprak: Ik ben het licht voor de wereld...: Jh. 8¹².
Helderder dan ooit zal deze Godslamp branden.
Feller dan de zon zal Jezus stralen.
Heller dan de engel zal Jezus schijnen.
God uit God, Licht uit Licht: Nicea.
Als Licht is Jezus van Pasen Gods heil: de Heelmaker van wat de dood stukbreekt.
Als Licht is Jezus van Pasen Gods recht, verlossing en zegen:
...moge de HEER het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn...: Nu. 6²⁵.

Pasen is déze bekendmaking:
onze redder Christus Jezus is opgegaan als Jakobs ster: Nu. 24¹⁷, als de zon in haar kracht.
Hij heeft de dood vernietigd.
Hij heeft onvergankelijk leven doen oplichten door het evangelie: 2 Tm. 1¹⁰.

Dit evangelie wordt u heden verkondigd.
Licht voor de volken tot aan de uiterste randen van de aarde: Js. 49⁶.
Met de dood in uw leden bent u ontvangen en geboren.
Op veel manieren kan het donker zijn in ons leven, zo zwart als de nacht.
Je ziet geen licht of uitzicht.
Banden van de dood omknellen je: Ps. 116³.
De nacht wacht van de donkere bittere dood.
Je leest op een grafsteen: Vandaag ik, morgen gij.
Liefde, hartstocht en dood: zijn er sterkere machten?
De dood: de laatste vijand.

Een verslagen vijand!
Nu zijn wij die onze doden begraven, hun graven bezoeken en zelf ernaar onderweg zijn
kinderen van het licht!
De dood is niet langer zwart.
De dood is grijs.
Het lichtend wit van de Opgestane schijnt er door heen.
De dood is niet langer dood.
De dood is een slaap, zoals Jezus al zegt over Jaïrus' dochter.
God riep zijn Zoon uit de donkerste duisternis naar zijn wonderbaarlijke licht.
Om Hem roept God gestorven levenden uit het grafschemer naar het licht van een eeuwig Pasen!
Niet eerder keren wij terug van een graf van Gods kind dan dat wij daar Pasen hebben beleden en
gevierd: *...Ik geloof ... opstanding van het vlees; en een eeuwig leven.*
Dit Licht is een genot.
Wat een weldaad voor ons geloofsoog om deze Zon te zien: Pred. 11⁷!
Laat de Christus van Pasen opgaan in uw harten als de morgenster: 2 Pt. 1¹⁹ Opb. 22¹⁶.
En u zult oplichten als de sterren, voor eeuwig: Dn. 12³.

2 PASEN: OPGE-LUCHT

*De Vader stortte levenskracht
in Eén die heel de wet volbracht.
Hoe heerlijk is de Zoon verrezen!
Die dood was en die onvolprezen
de hof bouwt tot een stad die leeft,*

*die al de zijnen adem geeft.*³

Als God ons de adem beneemt, sterven wij.

Zo klinkt het benauwd in het OT: Ps. 104²⁹ 146⁴ e.a.p.

De mens is een ademtocht, zo belijden Job en Psalmen: Job 7⁷ 16 Pss. 39^{6v} 62¹⁰ 78³⁹ 144⁴.

Verstikkend zijn dood en graf.

Kruisdood is verstikkingsdood.

Geen adem meer te halen, geen lucht meer te krijgen.

In een graf is zuurstof overbodig.

Psalm en profeet betuigen:

Zend uw adem en zij [Gods schepselen] worden geschapen: Ps. 104³⁰ Js. 42⁵.

Paasdag is scheppingsdag.

'Er zij lucht!'

En er wás lucht.

Lucht in de grafkamer.

Lucht in Jezus' longen.

Hij herademt, herleeft op de adem van Gods stem.

God blaast het lijk van zijn Zoon levensadem in zijn neus.

Zo wordt deze Mens, de laatste Adam, een levend wezen: Gn. 2⁷.

Meer: een levendmakende geest voor ons, aardmensen\': 1 Kor. 15⁴⁵.

Opgebouwd uit stof vervallen wij tot stof.

Zó in en één met de aarde, dat er geen verschillen te zoeken zijn.

Door Jezus als levendmakende geest worden wij hemelmensen.

Aards gezaaid, hemels opgewekt.

In het kille graf zingt niemand 's Heren lof.

Elk zuchtje adem hiervoor ontbreekt hem/haar ten enenmale.

Pasen: Jezus krijgt lucht.

Hij ademt, spreekt, zegent, bidt, pleit en werkt.

Bent u benauwd?

Krijgt uw geloof onvoldoende lucht?

Blaast uw geloof bijna de laatste adem uit?

Dan mag ik U de herademende Christus verkondigen!

Zie op Hem.

Geloof in Hem als ook opgestaan voor u uit het graf van al uw zonden.

Uit het graf van uw geestelijke en lichamelijke dood.

Sluit in geloof u aan op Hem als de geest die ook u levend maakt.

Nú al opgewekt tot een nieuw en heilig leven.

Om te ademen in de frisse verse lucht van zuivere goede werken.

En straks, straks...: onze opstanding in heerlijkheid!: HC 17.45.

Nu als voorzang, straks als oneindig refrein:

Alles wat adem heeft, loof de HEER! Halleluja!: Ps. 150⁶.

---

³ Uit: Willem L. Meijer, *Levenskracht*, in: *Ankers lichten*, Vaassen 2008 [Uitgeverij Medema], 114v.

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van, en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.

lsk.hoogendoorn@solcon.nl